

ANGLIÁBAN JÁRTUNK

A tavaszi szünetben a legbátrabb lovassys diákokból és angol tanárokból szerveződött csapatunk arra vállalkozott, hogy meghódítsa Nagy-Britanniát.

Március 19-én (szerda) este hét órakor indultunk el Veszprémből, s bár a buszos utazás nagyon hosszúnak és fárasztónak ígérkezett, mindenki nagyon lelkes volt. Csütörtökön délután érkeztünk meg a Belgiumban található Brugge városába, utazásunk első állomására. Itt körbejártuk a belvárost és megnéztük a nevezetességeket (pl.: Szent Vér Bazilika: itt őrzik Jézus vérének, mint idegenvezetőnkől megtudtuk). A csütörtök éjszakát mindenki nagy örömeire már nem a buszban töltöttük, ugyanis megálltunk egy éjszakára a franciaországi Dunkerque-ben. Másnap korán reggel indultunk, hogy minél előbb átkelhessünk a Csalagúton.

Pénteken tehát végre megérkeztünk Nagy-Britanniába. Első napunkat Canterburyben és a festőien szép Leeds kastélyban töltöttük. Bár a borús, szeles idő nem kedvezett, nagyon élveztük a kirándulást. Délelőtt néztük meg az anglikán egyház központját, Canterburyt - a Katedrális gyönyörű volt -, majd délután elvesztünk a Leeds kastély melletti labirintusban. Péntek este izgatottan érkeztünk meg a London külvárosában található Plumsteadbe, ahol az előre megbeszélte helyen a fogadócsaládok már vártak minket. Az első esténk Londonban tehát az ismerkedéssel telt, úgyhogy mindenki hasznosíthatta az eddig meg (vagy meg nem ☺) szerzett angoltudását. Mint kiderült, egy-két kivételtől eltekintve a családok nagyon kedvesek és együttműködőek voltak.

Szombaton sajnos esett az eső (ami nem túl meglepő az angoloknál), de mi ennek ellenére hősiiesen végiglátogattuk London belvárosában, pontosabban a Westminster-negyedben található legfőbb nevezetességeket. Többek között láttuk a Parlamentet, az angol törvényhozás színhelyét; a jelképpé vált tornyot, a Big Bent; a Westminster Apátságot, a Buckingham Palotát, a királyi család rezidenciáját. Elsétáltunk a miniszterelnök lakhelye, a Downing Street 10. mellett, amit persze a rendőrök szigorúan őriztek. Jártunk a St. James Parkban (láttunk mókusokat ☺), a Trafalgar Square-n, és aki akart még a National Gallery híres festményeit is megnézhetette (Rembrandt, Rubens). Idegenvezetőnk, Csöpi néni persze mindezekről részletes tájékoztatást adott, így mindenki elmerülhetett az angol kultúrában. A délutánt a British Múzeumban töltöttük, ahol a világ szinte minden részéből összegyűjtött történelmi emlékek, szobrok vannak kiállítva, kezdve az egyiptomi múmiáktól az indiai istenszobrokig.

Vasárnap délelőtt Windsorba utaztunk, azonban sajnos nem tudtuk megtekinteni a kastélyt, mivel Őfelsége éppen itt tartózkodott, és úgy látszik, nem vette volna jó néven, ha összefut velünk ☺. Így hát kicsit csalódva, de azért továbbra is lelkesen folytattuk a kirándulást. Lementünk Portsmouthba, amely arról híres, hogy az angol flotta egyik fontos kikötővárosa volt (ill. még ma is az), és itt található Nelson admirális csatahajója a Victory, melyet belülről is megcsodálhattunk. A nap utolsó állomásaként Winchesterbe mentünk, ahol megnéztük Artúr király kerekasztalát, amely ugyan kereknek kerek, de igazából asztalként már nem igazán funkcionál, mivel a falra van felfüggesztve.

Hétfőn meglátogattuk a neves egyetemi várost, Oxfordot, ahol bementünk a Christ Church College-ba, amely amellest, hogy nagyon szép, arról nevezetes, hogy itt forgatták a Harry Potter mozifilmek egyes belső jeleneteit. Délután utunk Stratford-upon-Avonbe vezetett, ahol Shakespeare szülőháza és sírhelye található. Hétfőn este utolsó esténket töltöttük vendéglátóinknál, ugyanis másnap este vissza kellett indulni.

Kedden reggel mindenki elfogyaszthatta az utolsó „bőséges” angol reggelijét (pirítós, müzli), majd elbúcsúztunk. Ezt a napot még Londonban töltöttük. Délelőtt megcsodálhattuk a koronázási ékszereket a Towerben, ebédre mindenki megkóstolhatta az angolok körében rendkívül népszerű fish & chipset, majd átsétáltunk a Temze túlsó partjára. Itt megtekintettük Shakespeare Globe színházát, a Szent Pál Székesegyházat, ill. a modern Tate Galériát. A nap csúcspontja azonban mégiscsak a London Dungeon nevű hírhedt horrormúzeum volt, amit szerencsére mindenki túlélte (még az akasztást is).

Ezután azonban tényleg haza kellett indulni. Visszafele nagyon gyorsan elment az idő, szerda este gond nélkül megérkeztünk Veszprémbé, ahol már nagyon vártak minket. Azt hiszem, hogy mindenki maradandó élményekkel tért haza, ezért köszönettel tartozunk Molnár Veronika, Bertha Ágnes és Holubné Szita Zsuzsanna tanárnőknek, Tomor István tanár úrnak, ill. kedvenc idegenvezetőnknek, Csöpi néninek! Máskor is nagyon szívesen megyünk!

lovassys diákok